

Edebiyat Defteri

Serinkayam -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
11 Ocak 2026 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Vakitsiz uğurlamalar

Kardelenler çiçek açmadan
Daha gün doğmaştı oysa
Vakitsiz uğurlamalar
Ayazdan kalmamıza sebebiyet
Kaç vakittir uğurladık
Uğurlamalar dan nefret etmişken
Erkenden kalkıp gittiler
Baharın çiğ taneleriydi her biri
Güneş yüzlerinin yansımasıydı
Esmer, sarışın çocuklardı
Daha gün doğmamıştı oysa
Kar'da uyuyanların hikayesi
Kar değildi toprağa serpilmeleri
Bağırlarında köz köz ateş harmanlayanlardı
Elleriyle doldurdukları tütün
Kaç asrın daktilolarıydı elleri
Ellerinde kalın ince kanallar
Bileklerinden zincirli tranvaylar
Yüzlerinde ayçiçekleri
Künyeleriydi Devrim
Namları yoldaş
Kardelendiler
Karanfillerdi
Örtülmüşken üstlerinde kar
Aşkın mitolojisi bilirlerdi
Yaşamının sosyolojisini
Var olmanın felsefesini
Dokunmak ve görmek sevdasının kardelenleri
Kanlarında uyandırdıklar hücrelerin ışıkları
Ve toprak kan ile doğurmuşken kardelenleri
Karanfile rengini vermişken
Ve belki de erkenden kalkıp gitmeleri bundandı
Daha güneş doğmamıştı oysa
Vaktinde değilken uğurlamanın
Vakitsiz Uyuyanlara selam olsun
Selam olsun anılarına.. 🙏M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599558/vakitsiz-ugurlamalar.html>

YİTİRTTİĞİM ŞİİR

Şiir'de yitirilir
Otuz üçünde!
Otuz üçünde gözlerim
Karanlıkta bir sililüet
Benle yürür
Ben ile konuşur
Suskun kara gece
Gözlerim ışıldak
Yüreğim gümbür gümbür oysa
Miladım eski ve de uzun
Uzun bir yolculuktan geliyorum
Kırgın, dargın aflar çıkartarak
Yasaklı yargılamalar tanırım
Eylem kılarım şiirimi
Dilsiz konuşulmayacağına da bilirim
Bir başka lisanımla yazarım
Susan alfebemin yüreğinden
Şiir de yitirilir
Gecenin on ikisinden
Sehere varmadan
Ay dolu ayak izlerimde yürüyerek
Sevginin dağlarında
Bir restamın dokunduğu ormanlar
Aşka koşuşan baharım
Seni çocuksu tebessümlerim
Otuz üçünde gözlerin
Gözlerinde uyuyanların
Kefensiz, adsız mezarlı
Şimdi şiir de yitirdiklerimde
🙏 M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599560/yitirttigim-siir.html>

Suskunluk

Eski dildir
Kimine zincir
Kimine edep edindirmiş
Suskunluk
Bazısına haykırışlar
Bazısına öğreticilik
Bazısına anlayış yüklemiş
Suskunluk
Susturuldumu
Su gibi kurur kelimeler
Cümleler dolmaz
Düğümleir heceler
Ve anlatılmaz antalmak istenenler
Susarsın, susarsın,
susturursun...
M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599660/suskunluk.html>

Bensizlik

Bir iki mısra karalسام
Resmini çizsem zamanın
İçinde kaç mana, yol olur
Sonra edebiyat mı, isyanlı deyişlerimi
Yada olmadı sil, yak, at demelerim
Hangi Şiire kanat takacak bir daha yüreğim
Realkarnasyonel düşünceler takılır zihnime
Birden duraklar kuantumun doğumu
Sonra ruhumu tararım bir psikolog edasıyla
Amman bırak bu felsefeleri diyorum
Derken demezlerde duruyorum
Alıyorum kalemi elime
Elim artık bir yabancı yüreğime
Bom boş sokakları
Ne bir miting var
Nede kavga patırtı
Terkkedilmiş koca bir ülke misali
Belkide Sahra demeliydim
Monolog iç sesime kulak kabartarak
Sahi herkes nerede
Nerede o aldatici parıltılar, kakabalıklar
Sanırım yalnızlıklarımda yalnızlaştı
Şikayetçite değilim hane
Ama yazılmalı şiir
Şiir bulmalıyım yüreğimin o derin mağaralarında
Bulufta çıkarmalıyım
Yalın ayaklarına takmalıyım çocukların
Çiçeklerin derdini anlata bilirim belki
Belkide canlılığın canımda taşıdığı doluluklarını
Ama bütün raflarlarımda gizem
Mürekkebim perdeli
Hayyamı fazlamı dinledim ne
Neyse uzatmiyim zihnın damarlarında dolanırken
Bir labirentinden sızıp kalbine selamlarımı fısıldıyorum
Belki tekrar başa alırsın şiiri ve dinlersin
Bu aslında bir benlik bensizliği..

M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1603820/bensizlik.html>

İNSANCA YAŞA

Gümbür gümbür dereler
Kuşlar seslerini müjdeliyor
Ay dolu
Kardelenler aşkın asilliğini çağırıyor
Bilmedim bir sükünet var
Adı boşluk
Açsam kalbimin dünyasını
Belki bir kuş konacak
Biri usul usul damarlarımda içsellecek
Ama yok
Aşkın o cazbedici yolcuları kalmadı
Yada raslatımın vakti vardı
Belki de tesadüfler tuttuğandı
Adelet bir köşe başında katledildi
İyilikler menfatçilerin kurşunkarıyla yaralandı
Gök mavi soman yolu dolu
Yüreğimin bir köşesinde küçük bir oda
Karlara eridi buzullar çözüldü
Kanatlarımı açtım dünyaya
Ey insan sen insansın
İnsanca yaşa..

M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1606481/insanca-yasa.html>

BEN İSE SANA AŞIK

Nasıl da bekledim seni
Kış uzarken sobamda
Yüreğim çatırdıyordu, içten içe
Her sonbahar da olduğu gibi
Önce kışı sonra seni beklemek
Sesine hasrettim
Kardelenlerle kucaklaşmana aşık
Biliyorum bu baharlar yalancı
Ama her baharın ardı yeşerceksin yine
Ve yine ve yeniden sesinle polenler heybende
Çocukluğumdaki gibi
Bu sefer heybede değilim elbet
Ama tatlı orkestran ve doğa
Aklımı alıyor benden
Nasıl da kıpırdatıyor göğsüm
Dikeninle güzelsin sen
Ben ise sana aşık..

M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607210/ben-ise-sana-asik.html>

Çöl Baharım

Zihnimde uzayan sahra
Kimdi o kalabalıklar
Nereye gittiler
Kaç vakittir doymuşluk ruhumda
Ne bir sililüet
Nede bir potre
Unutum mu
Hayatıma giren yolcuları
Yoksa çoktanmı uğurladım her birini
Azı severdim ve seviyorum
Gidene dur demem
Af ile uğurlamalarımda
Hükümlülükler serbest
Voltalar boşaldı
Mazgal tellerinin serçeleri uçuyor
Ne ben tutsağım
Nede yüreğim
Işınıyor ruhum jüpiterden, marsa
Kafamda esen ferahlık
Yüreğimdeki tomurcuklarla
Günü ağırlıyorum
Yeni kalabalıklara karışacağım
İlk istasyonda kalkacağım
İlk kadına soracağım
Lilitih senden daha güzel
Öncesiydin hayatımın..
Sokakların kokusunda ölüler
Sahte maskeli caddeler
Kanı bağırlarında taşıyan yaralılar
Kim kimi vurdu
Düşman kimdi
Kim yaşıyor kim ölü
Topraksız ölüler
Kurşunsuz hançersiz yaralılar
Açık cinayetler ve katledilen masumiyetler
Kaç kişi daha vurulacak kimbilir
Ey çiçeği seven
Koparma sevgini
Ve kanına girme sevdiğinin
Seveceksen sev, sevmiyeceksende çek gölgeni..
Ah Diyojen neden anımsatırsın kendini
İskender bile güce taptı bilmez misin
Belkide herekleitos ırmağına inmeliyim
Martıların ezgilerine kulak kabartarak
Son senfonimizdir belki
Mozarkın çıkan adıyla
Yazık vaktiyle tınlanırdı ölüm melodisi kulaklarında
Elleri hünerli vaktiyle ölüydüler
Hangi raftan okumuştum
Anımsamadığım bir başka konu
Anlaşılağı gibi mevzu derin
Bir eski kuyuyada iner
İlk oluşumun evriminide taşır
Ama hepsine veda ediyorum
Bir başka fregmanım başladığında
İki nehrin doğumu:
Firt ve Diclentin gözleriyle Tiamata da selam olsun..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1607701/col-baharim.html>

MAVİ DÜNYA

Boğuluyor bütün kentler
Betonlarla
Dumanlarla
Gazlarla..
Soluklanması gerek oysa
Doğanın
İnsanın
Canlının
Boğuluyor işte bütün kentler
Savaşlarla
Cinayetlerle
Tacizlerle..
Oysa usul usul sarılmak gerek
Sevmelere
Saymara
Koruyup-kollamaya
Bir avuç
Mavi dünya..

🙏
M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1608234/mavi-dunya.html>

Dualizim

Yokluğun adı olmalı
Ayrılık
Özlem
Bunlar diriliğe inkar olur
Yokluğun adı olmalı
Düşüncem mi
Sevmem mi
Hangi sözcük taşır seni
Bağrımın taşıdığı gibi
Bağrım mı desem
Yok
Açlık olur
Doyuramaz adını
Adın olmalı yokluğunda
"sen" söyle
"Çarsizlik" mi
Sen mi
Biz mi
Özgürlükmü
Nedir ba adsızlık
Bu kimliksizlik
Hiçlik misin
Avaremi
Nesin
Eeee varlığın aşına
Yoksa yoksa:
Varlığını yokluğun öbür adı mı
...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1608235/dualizim.html>

Mevsim Bahar

Ne güzel bahar
Ne güzel mevsim
Hem kucalamak
Hem özlemek
Ne güzel
Mor'u içine almak
Bağlamak
Koşmak
Hınca hınç yaşamak
Güneşi selamlamak
Yarına yürümek
Bu günü tatmak
Nevrozda doğmak
Nevrozda bürünmek
Ne güzel
Mem û zin olmak
Mazdek ile omuzlaşmak
Dehaka yürümek..
Ve selamlamak
Tiamat anayı
Zerdeşt piri..
Erdem mevsimini
Mevsim erdemini.

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1608242/mevsim-bahar.html>

Mevsim Bahar

Ne güzel bahar
Ne güzel mevsim
Hem kucalamak
Hem özlemek
Ne güzel
Mor'u içine almak
Bağlamak
Koşmak
Hınca hınç yaşamak
Güneşi selamlamak
Yarına yürümek
Bu günü tatmak
Nevrozda doğmak
Nevrozda bürünmek
Ne güzel
Mem û zin olmak
Mazdek ile omuzlaşmak
Dehaka yürümek..
Ve selamlamak
Tiamat anayı
Zerdeşt piri..
Erdem mevsimini
Mevsim erdemini.

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1608243/mevsim-bahar.html>

Tanrılar çıldırmış

Zeus öfkesini kusuyor gecede
Ah bu tanrılar nasılda çaresiz ve hiddetli
Kafayı yemiş olmalı
Yoksa dökülmezdi gözlerinde yaş
Elinde şimşekleri
Sanırım fazla içmiş
Hera'yı çağırın,
Yada:
Duygular bahçesinin çiçeklerini
Aşk sarhoşumu?
Neyse ney !
Kaldırmasın beni gecede
Karanlık gözlerimde
Yüreğim alev alev
Lav lav püskürttürtmesin
Şaka canım şaka
Titretme camları
Kırıkları altında kalırsın
Yineda çalkantılı toprak
Tanrılar çıldırmış
Mevsimler depresif
Yaşam hakikat

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1610900/tanrilar-cildirmis.html>

Kayıp Tarih

Hangi şehir dahada kutsal olur yürekten
Damarların patikalarından
Başında tanrıların yüz yılın maskeleri
Ahura seslenişi Mazdekten
Fırat ve Dicle kıyısı
Sarı ırmağın Yang-Yingi
Yoksa Nilin kadife kumundaki Ra'mı
Hade sor kendine Ganj dahamı görkemli Vişnu ile
Yoksa Olinpiyakos yıkılmalımı
Belkide yargılanmamalı Nasralı
Ezel vë ebet kemikleri..

Kursağıyla kutsandı kadın
Adının inkar edilip silindiği zaman
Göğüsüyle beslediği anan
Kaç yaşında bilirmisin
Ustadında deği gibi
"Hava ana dünkü çocuk daha" ....

Aç kollarını aç
Ve kucakla dünyayı
Kan ve sütten doğdun
Sudan
Ateşten
Toprak ve Havadan kutsandın
Kardeşliğin uzun ve ızdaraplı sokaklarında geliyorsun
Ve toprak bağıyla emecek yine...

Ne İskender nede Süleyman
Realkarnasyonelde bir mimar
Saltanatlar va sanatlar
Bir maske var ulu orta
Kutsanmışlıklar ve tabular
Ritüelde budur ya
Kimlikler ve dizginler..

Sirkilen vë uyan
Kimse kimseden üstün değildir
Hikayeler ve rivayetler
Elinde kalem ve var ettiğin yaşam..

Gizli bahçeler ve bahçivanlar
Hasan sabah kalesi kurulu
Fedailer ve isyancılar
İktdarlar vë saltanat düzenekleri...

.....
.....
.....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1614397/kayip-tarih.html>

O GÖZLER

Nerede o gözler
Öyle bir bakışın olmalı ki
Kalbimin ritmi Hereklitosu düşündürmeli
Akan ırmaklar durulmalı

Öyle bir bakışın olmalı ki
Dercates bile irkilip görüyorum demeli
Mûsa asasinında med-cezir yaşamalı
İsa çarmahına ninnisi demeli

Öyle bir bakışın olmalı ki
Volkanlar bağrım da demeliyim
Depremler kaburgamda
Zihnimde şimşekler titreşmeli

Bakışın diyorum
Eden bahçesi gürlüğünde olmalı
Olmalı ve almalı bağrım
Sonrası isterse cehennem fokurdasın

Ama ne sen de o bakış var
Nede bende bakışına yaraşır atacak kalp
İki yabancı şehir gibiyiz
İki yitik ülke
Surlarla örülü sınırlarız

Ve şimdi sınır gözlerimizde
Bizi biz edemeyen bakışlarla
Ayıran kıtalar
Kalp sunulan ikram değil
İçten içe içleşen sevgi
Saygıyla kal.. 🙏

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616582/o-gozler.html>

Gece

Gecenin ayaklarında kambur dağlar
Suya ay karışmış
Doğa cümbüşü seslerle süslü
Gölgeler çevremi kuşanmış
Kaç gölgesi olur insanın ?
Altısı konuğumdu
Yedincisini göremedim
Nedense ritüllerde yedi kutsaldı
Bir an aradım
Sonra farkkettimki eski bir zamandı
Dereler gümbürdüyor
Uzak bir yerde ulamalar
Tünemiş baykuş bir kayaya
Eeee kuşların filozofu sen dert yan
Sesten sese kabarık kulağım
Gözüme ilişen derin vadi
Beni benliği ile içine çeken
Karanlığa uzanan derenin serilmiş halılığı
Misafirperliğinin cömertliğinde
Yolu işaret edercesine sadık yıldızlar
Bir düzüne bulut aralamış
Ormanlar çıplak duştan uyanmış
İrkilip sirkelenecek daha
Kurbağalar göremedim
Seslerinide duyamadım
Cırcır ve ağustos böceklerine olan özlemim kabardı bir an
Anıların toplamıydı bulunduğum zaman
Kırık bir kaç kaplumbağa zemheride kalan
Elimi cebime attım
Tabakadan bir tütün sardım
Ben mi tütünü tünmü beni sardı anlayamadım
Kuyulaştım ateşin kırılğan sesine
Kaçak gecenin demliği nefesinde
Kıpırtatıyordu yüreğim yaşamın her zerresi ile
Bütün somutluğu il canlanıyor göğsüm
Şişe şişe gere gere
Uzaniyordu gece
Ellerim gün doğumunu tutuyordu
Talı bir yorgunluk soyutlaşıyordu
Ve gece eski yoldaş...

M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1616885/gece.html>

İnti'harca Sevmelerim

Bir intihar bombacısıydı yüreğim
Seni içine alan
Alıpta pimini çeken
İllede çekip gitmelerim
Gitmelerin
Kaç intihar beklmeleri
Kaç faili meçhul kefeni

Kefenin, yüreğimin
Vurgunlu geceleri
Ölüp ölüp dirilmeleri
Bir intihar bombacısıydı yüreğim
Ve mayınlar döşedim yollarıma
Yollar ki damarlarımda militan

Bir intihar bombacısı
Beynimin merhamet sokaklarında
Cigerlerimin panosuyla
Okunuyordu yazılarla
Ölüme sebebiyet sevmelerim
Sevmelerimdi
Sevip sevip güneşten kavrulmak

Bir intihar bombacısıydı yüreğim
Yalın ve çıplaktı izleri
Dudaklarım da kurulu bir düzenek
Dokunsam
Ah dokunsam patlayacaktı bu beden
Katili olurum dudaklarımın
En iyisinden çekip gitmek
Şiirin ipliğinden, kurşunlanmak
İntiharca sevmelerim..

M. SERİNKAYA

(Eski bir zamanda yazılı kalan kurgulu şiir..)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1617609/inti-harca-sevmelerim.html>

Ev Sahipliğim

Uçurtmalı sözcükler uçurttum
İlmik ilmik
İplik iplik
İşleттіğim
Dicle büllü motiflere
Motiflerin zihnimde buharlaştığı
Kaç Şiir yitirdiğim
Kaçınıcı canın yitimi
Hakkını yediğim kaçınıcı dize
Kalemin mürekkebine konmayan kaçınıcı buse
Ya yakmalarım
Kaç defter tutuştu ellerimde
Bağrımın yaktığı kaçınıcı mısra
Zihnimin katletti kaçınıcı cinayet
Evet
Suçluyum
Ve hüküm giydiğim harflere
Cümlelere
Cellatlığım kaçınıcı düş mısraları
Afi yoktu yüreğimin
Belkide aklımı asmalıydım bir mandalla
Kilit vurup gardiyan olmalıydım belkide
Ama aflar çıkarttım bütün hükümlülüklerime
Kırıldı zincirlerim
Serpile serpile döküldü ovalara
Ateşiyile doğan kuşum
Kaç kuşluktur sohpetimiz
Yüreğim yoldaştır nefesine
Nefesimki yüreğimin terbiyecisi
Aklımın ev sahipliğimde..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1618385/ev-sahipligim.html>

Gerek

Bir çok şey yaşamak gerek
Sevmek
Terkedilmek
Terketmek gibi
Bir çok şey yaşamak gerek
Zulmü ilikleme
Mazlumu bilmek
Hakikati tanımlamak gerek
Yaşamak yaşamak gerek
Yaşamın sırlarını kucaklamak
Ama hep bir gizemin gölgesini görmek
Görmek gerek
Görünenin görünmeyenliğini hissetmek gerek
Açın kapıları
Yada kapattın
Işık yolunu bulur
Birden çokça dolmak gerek
Bir de
Bir de engerek gerek..
.....🙂

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623845/gerek.html>

"KALAN"

Bir ad kaldı
"kalan"
Kaldın mı, gittin mi, emin değilim
Kalan diyorum
Kimdi ördüğün duvarlarda mapus
Tahliyeler Vaktinde olur oysa
Kaç celse daha yargılamaların
Kaç hakiminin adı yürek
Cazası müebbet
Savcısı sevgi
Aklım avukat
Bir bilinmez ad "kalan"
Telafuz edilenemeyen
Örtünük gece
Hece hece
kal-an
An'mıydı gitmesini istemediğin
Yoksa anlamlaştırmalar mı
"KALAN"
İyisini hoşça kalan!

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1623868/kalan.html>

🤫... 🤔

Eskiden yüreğimle secde eder, semahlar dönerdim
Sonra us, bahçesinde bir bankta otururken
Bir daha geri dönmedim
Bir kaç kitaplık devirdim
Her kitapta törpülediğim noksanlıklarım
Mükemmeliyetçiliği aradım
Aradım durdum
Bir kaşif gibi
Deyip duygu vë düşünceleri kovaladım
Hayır dönüşleri yok bir çok şeyin
Taburcu etti yüreğim
Cezai indirimli aflar çıkarttım
Gidenler gelenler
Adları değişen insanlar
Değerli yanları olanlarda vardı elbet
Değerini düşürenlerde dahil
Koca bir ölçek pıraçtı
Tarrtıldı zihnim vë kalbim
Ömrümün ömürlüknerinede veda
Vedalar demelerim neden Hindistana götürürkü beni
Ah bu sözcükler nasılda gezdirir insanı
Rehper olur yaşamlaşmaya
Az öz olur
Herşey
Arayışlarım durağanlıklar
Sorularda sormuyorum eskisi kadar
Zihnimin labiretlerindeki sesler sustu
Kalbimse sukut
Belki 34 yaşın kışkacıdan
Belki kadar yaşamaya devam
Tüm hücrelerimin benliği ile
Dedim ya sorularda düştü
Ölüler gömüldü
Ölüye saygı var bilirsin ilişilmez
Belki bundan
Hem gündemide kovalamıyorum
Belkide zerdüştü buyruktan:
"DOğRU Düşünce, DOğRU YAŞAM, DOğLU EYLEM"
"GÜZEL Konuş, GÜZEL Düşün, GÜZEL YAŞA"....
Yoksa kuantum'un dediği gibimi yapılmaklı:
"Her şey düşüncede doğar"

.....

.....

.....

Ne diyordum şiirde yitirdi tılsımını

Kalbim gibi

Doğayla eriyor herşey oysa

Yüreğim ise:

Katılaşıyor,, yoksa katılaştırıldım mı

...

Uzatmıyım kalem alır başını gider içimdeki monolog konuşur

Hazır konuşmuşken İYİ GECE VE GÜNLE KALIN..

BEN BIRAZ ÖLÜP DİRİLECEğİM

ANKA MİSALİ... 🙂🙏💜🌏🥀

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1626404/129323-129300.html>

Dalgalanan yürekler

Merhaba gecenin kuşları
Yalın gönül dostları
Bakmayın gecenin karanlığının derinliğine
Dalmayın derin derin
Aydınlık yüreğinizin sokakları
Caddeler, meydanlar kalbimizde
İnanın ve güvenin sevginize
Emektir yüreğinizden zihnize inen patikalar
Yığılmasın umudunuz
Kırılmasın Nar çiçekleriniz
Koşun inadına koşun
Anlarınız, anılarınız: yarınlarınız
Yıkılmasın aşk flamalarınız
Dalgalansın dalgalansın sevginiz
Uryan geldik
Uryan gideriz
İki metrelik kefen değil korkumuz
Yedi kıta dört kapı zincirlemeyiz semahımızı
Semah ki yüreğimiz
Semahlar ki zihnimiz
Aşkı takın yayınıza
Fırlatın ay ve güneşin yaprağına
Dalgalansın dalgalansın buğday
Ellerinize iliştilsin iplikleriniz
Tel tel vurdursun tezeneniz
Dostluklar
Arkadaşlıklar
Yaşanmışlıklar şahına
Geceye ses olan kuşluklar cemine...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1628848/dalgalanan-yurekler.html>

Bir Kadın Çağırıyor

Dağlardan mı, ovalardan mı
Haykıra haykıra çağırıyor
Bilmediğim bir yerden
Duymadığım bir yerden
Bir kadın çağırıyor beni
Sokakta veyahut cafede
Kimbilir belki Restoranta
Ama çağırıyor beni
Hüzün ve kederle duy diye
Duyumsamalarım hislerimden
Bildiğim ve tanıyıyım hislerimin
Bir kadın çağırıyor beni
Kulaklarım kabarık gelecek sesi arıyorum
Veya göre bilmeyi bir çift gözü
Nerden, neden çağırıyor ki beni
Metrobüstten, Trenden, Vapurdan mı
Yoksa Taksi, Otobüsten mi
Bilinmez
Bir kadın çağırıyor beni
Gözleri ve yüzünü anımsamadığım
Sanırsın yüzünde peçe, gözlerimde perde
Bakıyorumda sağıma, soluma ama kimse yok
Nerde gelir ki bu ses
Bir kadın çağırıyor beni
Acısından mı
Acılarını omuzlamamdan mı bilinmez
Belkide acılarını taşımamı istiyordur
Veyahut göğüslerini avuçlayıp emmemi
Yada sadece bakışmayı istiyor benden
Bir kadın çağırıyor beni
Adını sanını bilmediğim
Resmini, cismini bilmediğim
Nerden, neden çağırdığını bilmeden
Kim ise yanında olmamı isteyen biri
Sadece çağırıyor haykıra haykıra "gel diye"
Oysa gidemiyorum sese, dört yanım duvar
Ruhumu yolladığımda ise yüzü gözü perdeli
Bir kadın çağırıyor çağırıyor beni
Gözlerim perdeli...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629049/bir-kadin-cagiriyor.html>

Bir AN

Hesabı olmayan vakitlerim
Sana ayırmıştı yüreğim
Kısa zamanın uzun birlikteliğinde
Ve sen bundan be haberdin
Veya bê haber olmak istemiştin
Ben ise anlatmak isteyipte anlatamayan
Böyle buyurmuştu yüreğim
Bekle ve sabret
Acılarımı kanata kanata mazoitçe beklemek
Beklerkende uğurluyordum seni
Gitmeyeceğini bilerek ve isteyerek
Bazen gitmelerin öyle bir hal alıyordu ki
Bir daha dönmeceğini düşünüyordum
Ama dönüyordun
Bütün bunlar düştü biliyorum
Ve kandırıyordum bu düşlerle kendimi
Hoşumada gidiyordu bu platoniklik
Çünkü sen Şiir, ben ise şair oluyordum
Veya buna yakın
Evet yaşayacağım günlerimde vardır
Ama şimdi değil erteliyorum
Ve o gün sen olmayacağınıda
Ben olmayacağından biliyorum
Çünkü bir nehir ki akıyor ömrümüz
Dalıp dalıp bakmaya ama akmaya
Ne sen aynı kalıyordun nede ben
Kısa zamanın uzun birlikteliğinde
Hesabı olmayan vakitlerim
Ve sen bundan be haberdin
Böyle buyurmuştur yüreğim
Bekle ve sabret
Öyle dolduruyordum dolunayı
Çünkü sen Şiir, be ise şairê yakın
Öylece içselleşiyordu kara kalem
Bekle ve sabret yüreğim..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629055/bir-an.html>

Ölen Bendim

Uzun ince bir stran
Namlu ucu ıslak
Bir hüznün, bin ağıt
Ölen bendim
Eşkalimin, adımın değiştiiği
Yüz yıllarca tanınmadığım
Ama hep öldürüldüğüm
Aynadan be haberlerce
Şimdi minareden selam
Can evimde duam
Çanlıyor kulaklarım
Yine ölen bendim
Tenim rengim değişıyordu
Ama canım ölüyordu
Gülenim ağlayanım benden be haber
Doğrulup haykırışlar kefaletsiz
Biliyorum duymuyorlar, duymak istemiyorlar
Yoksa bir can nasıl yığılır ulu orta
Utanmadan sormazlar mı birde:
"Nereli-Kadın-Erkek mi" diye
Bilinmez ölünen candan olduğum
Öldüğüm, öldürüldüğüm
Uzun ince bir stran
Namlu ucu ıslak
Bir hüznün, bin ağıt
Ölen Bendim..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629059/olen-bendim.html>

Mezopotamya

Mezopotamyayım ben
Akdeniz, Basra, Hazarı kucaklayan
İki gözümün aktığı Fırat ile Dicleyim
Bütün kitaplara işleyen gizemim
Şairlerce aşkça anlatılan
Mezopotamyayım ben
Sümer, Babîl, Elam basrasında
Akdenizde Huriliğim, Mitaniğimle içleştii
Urartuluğum Van da pekiştii
Kassitleşip, Babîlê koşuşturmalarım
Büyük Zap İle küçük Zapta Asurileştii
Mezopotamyayım ben
Çözöldükçe sırlaşan
Gizemleşip mücevherleşen
Şanım şöhretimdir her biri
Kaç ardli takıldı ardıma
Kaç serüvenci taşıdım bağrımda
Kentler ve bendler ördüm saçlarımdan
Tiamat, İnannadanda yağruldum
Enkido ile Gilgameştende kavruldum
Mezopotamyayım ben
Ksenophonun korku yolu
İskenderun savaş geçidiyim
Düzinece Kralı tahtından edenim
Mezopotamyayım ben
Peygamberler doğurup yurt ettiren
Yurtlularıda yurdundan edendim
Ezen-ezilendim çağlarla çağlayarak
Mezopotamyayım ben
Aram Tigran stranları
Feqiyê Teyran doğayeni
Mem û zin ateşi
Fırat vê Diclenin gözünün parıltısı
Mezopotamyayım, mezapotamya

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629065/mezopotamya.html>

İyi Uykular

Birazdan gözlerimi yumacağım
Uzun bir uyku olacak bu
Ardımda sesim ve gülüşüm, kulağına küpe kalacak
Ve üç, beş mısraya takılı hatıralar
Tabi anılar kalacak, ardı yolculuklarla
Kalanın acı acı hüzünler yağdırması
Her damlası kalbi temizleyecek, berraklık bırakacak
Ve elbet alışkanlıklar kabullenmemeyi
Ama ben birazdan uyuyacağım
Yüzümde yüz yılların çiçeklerini bıraktırarak
Nicelerin bıraktığı ve Nicelerin bırakacağı gibi
En İyisimi, şimdiden iyi vakitler diyeyim
Bu bir intihar vedası değil
Hayır asla, o acizlikten olamazda!
Ölmeden ölmeyi bilmekten
Oysa hepimizin en iyi yaşadığı
Defalarca öldürölüp ama ölmediğimiz gerçeği
Veya kendimizi öldürdüğümüzden
Zaten ölüm ne ki?
Koca ve küçük evre değişimi
Diyalektiğin, Diyalektiği
Ama olsun bu kadehi kaldıracağım
Son damlasına kadar yudumlayacağım sarhoşluğu
Ve gözlerimin önünde bütün tarih sıralanacak
Sudan toprağa ayak atışım
Ateşten-Havayı soluşum
Ve elbette avcılık ve toplayıcılığım
Tabi ki Krallıklarım ve sefilliklerim
Bütün fragmanlarım yeniden gelecek gözlerimden
Aşk-Savaş-yaşam ve daha niceleri
Ama birazdan
Şimdi akarken bu düşünceler şeralesinden
Mîtra yararken maviliği parlaklığıyla
Ah nasıl cazbediyor böyle bu yaşam
Sanırım çok sevdik
Sevmeyede değinile bilinen bu yaşamı
Uğruna ölüne bilinen evresi
Ama yinede yaşamak güzel
Gılgameş servenciliğiyle de değil
Ah o çocukluk sonsuzluğu
Nasılda gülünç geliyor, bir anlatsam
Neyse, İyisimi tatlı uykular dileyeyim
Sanırım fazla içtim bu havayı
Hemende çarpar bu havalar
Bedenim üşümeye başladı
Karmı yağıyor ne, gözlerim uykulu
Bedenim topraksız çırıl çıplak
İyisimi susmam
Susarken konuşmam
Benden bu günlük bu kadar
İyi Uykular

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629070/iyi-uykular.html>

Şiiri inşa edenler

Bazen fotoğraflar konuşur
...,!!! %

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629373/siiri-insa-edenler.html>

O gün Bu Gün

Hiç olmadığım kadar asi ve hırçınım
Kan gülüşümde sızar, güne
Sulanır yanaklarım al al
Sulanır uslanmazlığa
Kızıl güller şafağına
Dert eylemeden sızar
Analarım
Babalarım
Kardeşlerime..
Bu gün kardeşliğin yatağı yaşamlarımıza
En çokta çocuklara
Gün doğuşuna
Bu gün o gün
Günün koşulun da mapusluk
Bakmayın mapusluk dediğime
Çoşkumun moralimin adı
Uzay ayağı
Sığmaz, sığdırılmazlığı yaşamı
Bu gün o gün
O gün bu gün

M.SERİNKAYA

2017Elazığ zindanından...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629796/o-gun-bu-gun.html>

Gece Semahı

Dur
Dinle
Bak
Seyret
Yanı başında can verene
İçten geçmiş
İçine sinmemiş Ceylanın
Öylece nazarın nişangahlı uğurun
Sığmadan sokağa fidanın
Dur
Dinle
Bak
Seyret
Yanı başında can verene
Eşiyor toprak yine
Boy veriyor buğday orağa
Öylece çekiç sesi yankılanıyor ovalarda
Ötesizde kızıl dağlar
Gerden, gerdan kaval neşesi yaylalarda
Dur
Dinle
Bak
Seyret
Yanı başında can verene
Soluk soluk bir bahar
Narında sonbahar
Öylece yerinde yaz'ın
Yazacağın
Koş
Bağır
Çağır
Çağırıştır..

M.SERİNKAYA
2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629800/gece-semahi.html>

Bahar Sabahına

Gözleri bahar
Gözleri acemi
Sığmadı aceleci
Bakışım da yaprağı
Açamadı
Açamadı filizin
Örtündü öyle gecen
Örtülen doğan sabaha
Ne sen acemi
Nede ben aceleci
Soldu böyle yaprağın
Çiğ bahara
Ne ben acemi
Nede sen aceleci
Kaldık öyle
İki aşı
İki başa
Acemi ve aceleci
Bir başa

M.SERİNKAYA

2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629802/bahar-sabahina.html>

Gel

Kır sancısı göğsümde
Mayıstır bu asi
Oltı taşında cevheri
Bir sen
Bir sen bilir
Eşiliyen toprağı eşiyen !
"Haydi gel Mevsim faşist"
Bir ben
Bir sen kaldın
Ay karanlığında
Öyle pâr perişan
Öyle gün kıyısında
Haydi gel
Gayri kör gözlerim
Duyumlu duyularım
Afroditten çıplak yüreğim
Durma öyle
Gel
Yeni ve yeniden gel

2017

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629803/gel.html>

Mavi Çocuk

Öyle mavi mavi
Bakma yüzüme çocuk
Kan iniyor şehrim
Dayanamam bilirsin
Dayanamam
Donar, donar gülüşlerim
Mezopotamya bu
Veba, muskalı
Kahır taşı
Elbette yeniden yeşerecek
Yeşerecek aşı
O vakit çocuk
O vakit
Gün bu gün
Bu gün o gün olacak
Mavi mavi çocuk
Mavi mavi

2017

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1629804/mavi-cocuk.html>

Nerede sevmelerim

Hatırlamadığım sevmelerim vardır
Yüzünü gözünü unuttuklarım
Sahi hiç mi sevmemişmiydim
Nasıl pir paradoks bu
Ama o cehennem Duygular demiştim
Yoksa yanlışlar toplamımıydı
Emîn değilim
Emîn olduğum sevgi köprüleriydi
Geleceğime kurulan lambalar
Gecenin ıssızlıklarında yürümeyede acemi değilim
Alışığım zifiri karanlıkta bağdaş kurmaya
Dağlar ormanlarla konuşmaya
İnsanlar tanıdım
İnsan olmayan
Canlılar aleminde yerini unutanlar
Peki ya kalbimin orta yerindekiler nerede
Nereye gitti özledim dediklerim
Görmek istemişliklerim
Bir paradoks var
Bir yanlış
Büyük değişimler sonrası değişmişlik
Olasılıklar ve olmuşluklar
Mutluyum yakaladığım ahenkte adıma
Şahsım değil üzülüklerim
Derinlerimdeki öz isyancı
Biraz yaban kokar
Biraz asi
Uysallıklarında var
Hırçınlıklarında
Hatırladığım ve alıştığım yalnızlık
Ne kutsaldır yalnızlık
Tanıştığım dan beri
Damarlarımda kanımın çizdiği odalar
Gök yüzünü aradığım günler
Gecesinde özlediğim yıldızlar
En çokta bir ses duyma istemçleri
Nasıl da darma dumanlı mazilerim
Bir o kadar eden bahçeli
Unuttuğum anımsamadığım çok şey var
Bir kadına nasıl aşık olunur
Nasıl sevsem diyorum birini
Sonra kalbim neden bu kadar durgun aheninde
Kırık güvenin adı var yüreğimde
Sonra yıllarca elini tutmaya yeltelenmediğim kadın
Bazen merak etmiyor değilim o kadını
Üçüncü tekilde olmayacak tabiki
Birinci tekilde birlikte yürüyeceğim kadını
Şarap dinledikçe güzelleşir
Bence insanda öyle
Dilendirmeli ruhunu
Sonra unutulmuşluğu unuttur
Unuttuğu sonralar doğar
Hatırlamak isteyipte hatırlamamalar
Ederi demek istemiyorum elbet metalaştırmak adına
Metalaşmayan diyalektikten sevmeli
Sahi nerede sevmelerim
Seveceğim....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1630467/nerede-sevmelerim.html>

İzmirde Bir Zaman

Kordonda bir saat
Masmavi deniz
Şen şen martılar
Saat üç on beş
Midyeci tezgahta
Denizde midyeler
Biri canlı
Biri ölü
Bu mudur dedim amca oğlu :
Yaşamak yaşanılacak ?
Önce rotaya baktı
Sonra kara göle
Menderesten gelecek arkadaş dedi
Taptaze açıldı yüzü
Felsefeden gözleri
Tüm şiirliği taşıyordu
84 nolu otobüs seferinde
Limon tepe heykeline
Ordan semah evine
Canlar demine
Dostlar köşküne
Şakrandan ses verdi:
"Ölümde yaşamın parçası.. "
O ise benim
Ben ise elazığda
Açılmış dam altında
Şiirin felsefe dünyasında
İrkildim
İrkildim kızlar ağa sokağı türküleriyle
Sonra Kadife kaleden düşen tarih
Üstüme düşen masmavi deniz
Karabağlarda bir ninni
Kirazlıkta bir tutham
Bucalarken böyle şiirde
Şairde kala kala
Dimdik anlı ak
Kordonda bir saat
Masmavi deniz
Şen şen martılar
Ben ise midye
Kafka halt yemiş yanımda
Sokrates ise sigara baldıran dumanımda
Yudum yudum çayım
Hayyam bilmez içmeyi
Diyojen ise tatmayı
Neyse içeyim Milas diyarına
Gün döndü meydanından
Saat üç on beş
Rota çamlığına
Konak seyahatına...

M.SERİNKAYA

(eski İzmir gezilerini... .. eski bir zamanda kalemlerem..)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631324/izmirde-bir-zaman.html>

Ruhun yaradılışı

Kalbimi işliyorum
Gecenin getirttiği karanlığa inat
Dilimin yumuşattığı buyrukla
Yıkımın, yok edenlerin değil
Yoğuranın, var edenin yaşamsallığıyla
Reddimdir her yıkım
Her tufan....
Akan Terin kutsallığından vurguluyorum
Yaşam hakkının kutsallığından
İdeolojiler üstü
Buyruklar üstü yaşamak
Körü körüne savaşların yıkımlarına
Kim kimden üstün oluna bilinir ki
Yada tersi
Yıkılasıca savaşlar
Var edin, can katın yapabiliyorsanız
Yoksa yıkılıp var olmak
Var olmak değil kanla
Zorbalık ve vahşettir katletmek
Adı hangi ülke
Devlet
Lider
...
VS ise!
Yapabiliyorsanız
Yaşatın
Üretin
Sevin
Var edin
Yada kenara çekilin yapanlar yapar
İnsanca
İnsan olmak var edebilmek
Yaratmak
Kucaklamak
Sevmek
Saymak...
İnsan olunamayandı
Yakmak
Yıkmak...
Sözdü insanı var eden
Sözdü ilk kelam
Kelamımı işliyorum
Emeğimle yoğurup
Dilim dilim dilinize uzattığım
Sevgililerimle inşaya davetim..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631534/ruhun-yaradilisi.html>

Son orağı Azraile

Azraîl'in def'inde bir melodi
Yirmi birinci yüzyılın çeyreği
Kan gülleri filizlenir
Gelincikler baş bağlar
Papatyalar boynu bükük
Menekşeler dargın
Kekik kokusuna küskün
Yollar
Yolculukların son durağında
Sirenler çalıyor
Uzun uzun can pazarları
Yıkık kentler
Boynu bükük çocuklar
Analar feryatta
Suskun deniz dalgaları
Gök karanlığında bombardımanlar
Yüreğime, yüreğime iniyor
Gözlerimden sürünerek
Kitaplar arası hunharca hıkımlar aklıma saldırıyor
Aklım almış başını gidiyor
Toplanmış sukunetim
İzlerinde kamçılar
Nazi odaları
Ölüm tezgahları
Bülbüle sordum ne oldu sesine
Nefesini çekti
Bir şeyler mırındadı
Baykuşa sordum bilgeliği
Utandı çevirdi yüzünü
İnsana sordum neden bu yıkım
Sırttı
Utanmadı
Utanamazda
Yitirilmiş üzümlüğünü
Şaraba uzandım ve bak budur mayamız
Bir birimizin canından olduk dedim
Olmadı
Olmadı oralı bile
Yabancıydı görebiliyordum
Zor gelmez bu yaşam onlara
Ve onlar sermayedarlar
Onlar deyip ötekileştiriyorum
Bu sınıfsallık kaçınılmaz
Kendimden olunamayacağıma
Onarlada olamayacağıma
Olmamda..

Nêrgiz'ler
Serçeler
Ve biz için
Serpil serpil savuyorum yüreğimi
Azraîl'e kafa tutarak
Pes etmeden yılmadan
Ne zincirler
Ne tasmalıklar
Birlikte var olmaya
Hepimizin ortak hakkı olan
Yaşam ormanına
İlk güvercini uçurtuyorum

İlk buğdayı orağa
Son orağı Azraile savurorum..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1631716/son-oragi-azraile.html>

Bekleyiş

Gülümsüyor güneş
Ezgisinde serçe
Oyuklu bir sabah
Bedenim yorgun
Ruhum dinç
Ellerimde nasırlaşan kan
Boncuk boncuk alнімda serpilen ter
Vicdanım rahat
Aklım keyifte
Kalbim bom boş
Ne uğurlayanım var
Nede konuğum
Bir kadını bekliyorum
Kim mi
Emin olun bende bilmiyorum
Garip ama uzun zamandır bekliyorum
İcazetti veren yüreğim
Bir sözü yeter oysaki işte bu
Bu demeli yüreğim
Ama yok
Yok dokunmuyor ışık yüreğime
Nede yüreğimi sürükleyecek yürek
Biliyorum dostlarıımın merakını
Kim ve nasıl biri sorularını
Bir potre değilki yürek
Handa değil konaklayalım
Hayır hayır zorda değilim
Gönül eğlencesinde de değilim
Citti mevzu
Son nefes kadar kısa bir ömür
Son nefes kadar bağlı yüreğim
Bir umursamazlık var sende yüreğim
Uğurlumalarında şaşıyorum
Bekleyişincede
Bir gariplikle sevmek
Sevebilmek
Beklemek

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1634129/bekleyis.html>

Bir yer

Çiçek
Ağaç
Bank
Dağ
Taş
Bir liman veya denizi
Veya kıyısı
Her insanın vardır gizlerini bildiği bir yer
Gidip dönmek dahi istemediği
Beklediği
Gittiği..
Kendisiyle
Kendisinden
Yer yer kavgalı
Yer yer yoldaş
Ama huzuru bulduğu bir yer
Yada cehennemi
Her insanın vardır
Özlediği yada
Özlemek istediği
Benimki sol gaburgamın altında
Zihnimin orta yerinde
Bir var bir yok saklanbacında
Bir yer..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1635121/bir-yer.html>

Çıplak

Mevzu açık
Şiir çıplak
Ya yaşarsın şiiri
Yada şiiri yaşayanları yaşamak istersin
Kim bilir anı şiirleştirebilirsin belki
Yada, yada kelimeleri kovalarsın
Fitilini aralarsın yüreğinin
Belki pimini demeliyim
Redekte edilmeden yazabilmekti yazmak
Akan duygulara yetişme ihtimali olmadığı halde yazmak
Bırak başına buyruk koşsun sözlerin
Asi yılmalar misali
Taki ehliliğine varana denk
Söz zihnine bürünce dil konuşur
Ses olur
Kendi külünde doğumun ankası işte
Cennet ve cehennemin arafı,
Sıratı..
Zihnin ve yüreğin kuruculuğunda
Öğrenci ve üstattır yaşamak
Damlandıra damlandıran yürek
Sızılarındır rengini verdiren
Kırılmalarıdır canlandıran
Bir ittifak kur
Gece ve gündüzün ahengine
Boşluğun dengeselliğinde
Aralanır mekanlar
Aşılır aş
Yang, yingi kucakla
Gözlerinin derininde derininde saklı
Saklı kalan varmadığın olgunluk
Çocuksu belki
Belki çaylak
Piramidin duygu anatomisiyle
İşte kendi arayışçılığının
Serüvenciliğinin kendisinde sen
Bizler
Çıplak bir şiirde
Çıplak sevgilerimle..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1635158/ciplak.html>

Gölge Gibi

"Gölge Gibi"

Her sokak köşesi seni arar gibi,
Bir şarkı çalıyor, içinde senin adı gizli.
Adımlarım usulca seni izliyor,
Tanımadığım birini tanır gibi...

Kahve rengi bir akşamda bulurum seni belki,
Kalabalığın içinde göz göze geliriz aniden.
Hiç konuşmasak da,
Bakışların anlatır içimde olan her şeyi.

Güneşin altındaki sessiz fısıltı,
Belki seninle birlikte yankılanır.
Aşk, öylece yürür bizimle,
Kimsesiz ama var gibi...

Bir banka oturmuşum, tek başıma,
Yanımda senin kadar sessiz bir rüzgar.
Gözlerim yolda, ellerim boşlukta,
Sanki beklediğim sen, sokaktan çıkagelir yarın sabah.

Gece çöktükçe içime düşen sorular,
Seninle mi susar, seninle mi konuşur?
Bir kelime yetseydi anlatmaya seni,
Yazmazdım her gün içimden geçenleri şiire.

Yürürken bu şehirde,
Her taş senin hikâyene dönüyor.
Yüzünü bilmediğim bu "sen",
Yüreğimde en tanıdık misafir oluyorsun.

Ve bil ki, eğer bir gün gelersen,
Ben çoktan yazmış olurum gelişini,
Her mısrada adını gizli tutmuşum,
Sen okudukça kendini bulursun orada...

🖋 Yapay zeka işbirliği ile yazılan bir şiir... 😂

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1635162/golge-gibi.html>

Odamdaki sesler

Aklım kaç oda
Kaş ses konakladı
Kaş geleni kaç gideni
Kaş kaçıklığı kovaladı
Ritmik heceler
Çılgın arayışlar
Ve kapatılmış hesaplar
Bir oyun dünyası
Şah damarı incelliğine varana
Nietche'nin göz bebeğinde bir at
Küller arasında kendini arayan bir kadın
Saklanbaçlı bir yazar
Birde, birde ırmağı süzen bir bilge
Kaş yoldaş edindim emin değilim
Kaçıyla yuvarlak bir masada oturduk
Kadeh tokuşturduklarım
Nota kustuklarım
İlahların mühürleriyle sevişince irkildiklerim
Çarmıhlar
Kazanlar

...

Kaş doğum, ölüm
Realkarnasyonelinde zihnim
Hangi odadaydım
Yazgıladığım
Yaşadığım mısralar
Hangi hükmüm dokunur yüreğime
Fısıltılı
Dalgalı ama berrak gecede
Ses ve sessizlik arası köprü
Kaş köprü yaktım yüreğimde
Kaş köprümse yakıldı..
Olacağına ateşiyle ısındığım
Karlarınada sevdim her ayın
Her mevsimin vakitsizliğini sevdiğim kadar
Hangi çekmeceye uzansam bir kalem
Bir not
Kaş odalı bu yaprak
Son deyipte noktalayacağım kaçınıcı harf
Yeniliğe araladığım kaçınıcı mısra
Geceye asırıyorum bu dizeleri
Yüreğinde geçiren her hece taşıyıcısına

.....

M.SERİNKAYA

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1635968/odamdaki-sesler.html>

Konvoy

Yitirttilen yitirilmişlikler
Ardı sıra bir kanvoy
Gecesinde güneşi arayan hıçkırıklı kadın
Kadınlığıyla yaşama seslenen sesin
Sessiz sessiz haykırışların
Hıçkırıklığında aydınlığa boğulan bir yürek
Bir diğer vagonda bekleyip sabreden
Gidenden giden
Her vagonda uzun hikayeler silsilesi
Yaslı paslı yürekle sıvanmış kimi yürekler
Göğüs prangasında müebbetlikler ve mahkumlar
Pırıl pırıl parlayan umutlar
Kırık kanatlı umutsuzluklarla
Uzuyor raylar
Alnında silinen emeklerle dostlar
Kendi ekseninde daireler içinde
Kapısını örttükleri labirentlerle
Kuyuya inen gölgeler
Gölgenin yoldaşı ışıklar
Parıldar gecede yıldızlar
Sarsa sarmaşık dalında
Derin ve eskidir
Nehirler
Mor rengin ilk buğdaycısı
Tohumu ovuçladığı ilk parmaklar
Ninileri göğsünde büyüttüğü
İki dize arası kadar yakın
Bir yaprak ön sözü kadar uzak
Koyulmuş yoluna konvoy
Kozasısında dalına uzandığın elmadan
Toprağa düşüpte filizlenfiğin burculukların
İki ayrı şehrin
Uç uça rıhtımı
Birinde sen birinde sensizliğinde sen
Bir o kadar biz
Dikenlerle örülü esaretin direngeçlikleri
Kanata kanata parmakladığımız sabahlar
Gecesinde yıldızlar bıraktığımız karanfiller
Kendi cellatlığımızda insalıklar kurdurttuk
Taş kalpli çiçekler ve ağaçlar..
Çiçek kokusana küstü
Ağaç küküne baltalandı
Konvoyun sonu yok uzar ve kısılır
Adına kondurduğumuz yaşam bahçesinin
Hakikat kapıları
Birinde senlik aralanır
Biri de benlik aralanır
Vardığımız yerdeyse bizler
İnsanız
Kırılan daldanda
Vurulan baltadanda
Yayılan kokusundan da buğdayın konvuyuna..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1636198/konvoy.html>

Sende

Kulaklarına fısıldıyorum
Anın anlam kollayan mürekkebi ile
Neyi arıyorsan sendedir
Yüreğın zihnın aynaları seni sana anlatırken
Can selamı yolluyorum
Ey yalnızlığa sarılan, sarıl sarmaşıklığına
Korkma tereddüt etme
Sen seni sevmedikçe bilmedikçe kim bilebilir ki seni
Senin senliğın de kaç ben var bir bilsen
Yığılma sakın
Sakın ha
Bitti dediğın yerde başlar hayat
Düştüm dediğinde rengin açar
Sil camlarındaki yağmurları
Bak ufkunda doğacak güneşlere
Gecelere yoldaş olduğunda dostluğu aralayacaksın
Kırıldıkça dallarınla meşeleşmelisin
Meşe inadına sarıl budandıkça çoğalan
Sonra çıkıpta prenses veya kahraman arama!
Yüreğine bileğine sarıl
Yalnızlığını alt et
Dize getirmen gereken bir sen var
Arama uzaklarda
Gitti dediklerinin Kaçı senden gitti
Senden çok
Bundandır demem
Birilerini bir yerde oturt değerinde
Vaktiyle uğurlarsın
Şimdi bu şiiri sana uğurluyorum
Üzerine alın sıkı sıkı sarıl bir sende sensin benim de senden olduğum kadar.. 🙏

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1639480/sende.html>

Yarın

İnce den incitilmiş gülüşün
Uzatsan uzamıyor ellerin
Ellerinde yorgunluk cemreleri
İki gözün götürdüğü bir öz
Kırgınlık izlerin
Kuşlar uçtuğunda kuşluklar açar
Ten, kemikte kırıldığında kül alevlenir
Tut
Tut küllerinden
Mor salkım dağlarından
Koksun menekşen
Kokmasada kokun sinsin
Avuçla seherin parlak düşlerini
Düşlerin gülüşlerin
Nazlı bakışların
Parmaklarınla yeşert yüreğini
Yüreğin her şeyden üstün
Tanrının bile önünde diz çöküpte duanı beklediği
Kalk ve silkele gamzeni
Yüreğini
Ağıt yakman neye, göm gidenini
Sonbaharını sev amenna
Ama uzamasın yasın
Yasından paslanırsın

Bahar yine durağın

....

Üç adımında bir tüccar
Her sokakta tezgahhtarlar
Kalemi
Sağlığı
Adaleti
İnsanı
İnsanlığı..

...

Dört mevsimlik dört duraktır yaşamın
Her durağında bir sen devinir
Bir sen gömülür
Bir sen küllenir
Bir sen savrulur
Bir sen ışınlar...

Birde duvarların
Dörtlüğü var....

.....

Her adımın saniyesinde hikayelerin
Birinde biri ilişir koluna
Eşlik eder yaşamına kaçış yok
Aldanma aldatma

....

Barın
Doy
Üre

Kurulu üçgen

Matamatiğin olmasada
Hesabı öğrenirsin

Üremiyor doymuyor barınmıyorsun

.....

.. Dört gen ile altı gen: katığımız olsun
Taş yastık
Yıldızlı yorganlar
Ten, kemikten öte sevgimiz

Hayde güneş gülüşünle sızsın
Al sol yanını
Mor yazmanı
Gönül rıhtımlı devrimlere
Bizlğin izi insanlığa
Önümüze konan iplere inat
Uçurtmalar uçurtalım
Kaçak çay gecelerinin
Uryan bileklerimiz şakısın
Yabancı değiliz
Islığımız tüttürür nakaratlar

Kalem kalem
Kelam kelam dinlendirelim
Yarını

.....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1640370/yarin.html>

Geleceksen Gel

Eylül saçlı kadınların
Kına kızılıyla ördürten saçlarını
Güneş doğmadan doğan kadınlar diyarına
Yaralarım değil
Yol yolculuklarım
Yokuşu, inişiyle omuzlaştığım
Kestane yoldaşlıklarım
Nasıl da tanıdım benliğimi
Mevsimler,
Aylar
Haftalarla yüreğimi gölgelemediğimi
Yürereğime işlettiğim motifler
Mor tüllüyle beklediğim yarım
Bazen sararır eylül akşamları
Ağustos sesinden çırcır böcekleri
Temmuzunda da gelmedin
Ocağını hor göremem
Çoşkun nisanlarım ve lisanlarım vardır
Hereklitosu da severim

Irmaklar ana nehirin yoldaşlıkları
Ezel ve ebedin devini
Kaç devinişiminde beklemelerim
Beklemeyede tahammüllüyüm

Çarkın yelkovanı mekanik
Yüreğimin değil
Sabrı yudumluyorum gecenin
Gecenin ılık sarhoşluğuyla
Ayyaş olasım gelir
Gelir de bir sen gelmedin
Ellerinde tutamadığım
Sonra
Kokun nasıl
Dağ kokulu kaldırımları bilirmisin
Şömünen ilk motifçileri
Bilmesen gelme sakın
Kardelen hırçınlığı sever dağlar
Çetîn, meşaketli
Göğüs gere gere
Kekik
Nane
Kokturturur
Cenneti aramaz, cenneti yaşatır dağlar
Ekmeğe salça sürdürttüğüm çocukluğum yakalar göğsümde
Keklik sesinde nakaratlar uzar
Kuşlar çarparken sinemde
İpini çektiğin şehrinin
Kırık kaburga bağrının
Şivacısı olur yüreğim
Haziranlı mısralar dokuruz
Halının tarihindeki desenler gibi
Zihnimizi doğurturuz
Yürüğümüzdeki yamalara
Motifleşir moda olur bukalemonlara
Ne aslı ne kerem
Bize, biz gerek
Önce bir birimizi görmek, bilmek
.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641093/geleceksen-gel.html>

Gözlerinin aynaları

Şiirin sabahına anın mürekkebine bırakıyorum kalbimi
Ah nerelere, hangi uçurumlara götüreceğ yine beni
Benim, ben olmayan halim
Kozmosa savururur, savrulurum şimdi
Uçurumla göz göze geliriz
Hangimiz daha aşağıda
Yada hangimiz üstten bakarız denkleme
Kırık aynacılar meynanından
Kaç ayna kırıldı gülüşünden
Gözlerini hangi meteoroloji ölçebilir
Koy elini kalbine
İnsafını kendinde buselet
Bir çiçek ek
Umut varlığının tanınmasına
Sonra ister şükret
İster küfret
Hangisi daha çok yakışırsa sana
Kaldır kendini sabaha
Kahvaltını hazırla
Yarım yarım tatlandırıldığı lezzetlerin
Biraz hüzün
Biraz mutluluk
Biraz tatlı biraz tuzlu
İstemesende acı da olacak
Soba üstü çay tadında
Helede kaçak yüreğini kattıysan
Gözlerinin gördüğü aynalarında...

....
..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1641371/gozlerinin-aynalari.html>

Beklenti

Beklentisi bitince başlar yaşamaya insan
Gölgesiyle kavga etmez
Gideni gelini olmaz
Her şey rayında ilerler
Un ufalığında ufalır sekmeleri
Zihni ve kalbi kadar olur hacimler
Kilosu aynı olmaz demir ile pamuğun
Her durağın yolcusu ayrı olunur
Her kitabın kahramanı aynı olmaz
Yakın olur, uzak olur
Kalp ritmini bulduğunda mesafeler yutkunur
Mesafe kalmaz..
Girin
Siyahın
Kendi içindeki manası kadar taşır seni
Künye ettiğin kadar kalır boynunda
Kanburundan da
Beklenti bekletir yalnızca seni
Düşündürür
Kurguladır
Yada depresif çarpındırır
Voltajı aklın kalbinin ritmine ayar verdirtir
Mekanik nesnel paslar ve cilaya katar
Eletronlar akımın çağı
Şebekenin çekebildiği kadar
Sevgiler çekilir
Tahammüller, yüklenen kontör misali
Aşk odalara kitlenmiş tutsak
Sevgililer prangalı
Denizler yitirmiş maviliklerini
Sahralarda gemiler ve gemicelerde korsanlıklar
Klavyede ekilen tarlalar
Yaşamlar ve nicesi
Pratikselleşemeyen duvarlar
Beklentide bekleyenler sıra dizimi
Beklediği, beklettiği mekanda
Bekletmeden demek istediğim
Su çürüdü

...

.....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1642155/beklenti.html>

Dostça iç döküğüm

Aklım vè yüreğimin iki şehrindeyim
Kalabalıklarda gelemiyorum
Kısa öz cümleleri seviyorum
Birde tatları yitirdiğim doğrudur
Bu aralar yabancıyım kendime
Arayışlarımın ardı "son"
Sorgulamalarım sukut
Gündemi bile ardımda bıraktım
Hangi kitabı okudum en son
Bir buçuk yıl oldu
Adı neydi
Nazımlıydı anımsadığım
Redekte ediyor dünü bu güne
Aklım
Şiirin redeksizi hep samimi gelir yüreğime
Sanırım on yılın boşluğunda yüreğim
Kana kana sevmek isteyipte
Sevmemek baskınlarını yediğim
Kırgın
Güvenmeme modu sanırım
Sanmalarımın anmalarındayım
Sahi Müziğe ne oldu
Eskiden her miziğin ritminde
Bir dizede de olsa çarpardı yüreğim
Uzun göç oldu
Büyük savaşlar
Büyük yıkımlardan geliyorum
Taşlaştımı yüreğim
Yoksa ahengî mi karıştı suyun
Umursamıyorum
Evet umursamıyorum
Dalgalar kıyıma vurup savuşturuluyor
Biyolojik yaşamıda askıya aldım
Mandalladım ipliğe
Barınamıyorum yüreğime
Uzaklaşamıyorumda
Beslenmeyse dedimya sukut
Üreme duygum dondulmuş
Sosyalleşmem ise firari
Asosyal odalar inşa ettim
Yüreğim göç aldı
Bom boş şehrin
Doğanın ıssızlığına bıraktığım can
Kurdun
Kuşun
Ürpertemediği bir can
Ellerimle dokunduğum yılan bile oralı olmadı
Ayı sadece homurdandı yolunu değiştirdi
Karanlıklar hangi ara aydınlandı
Aydınlık karanlıklarlamı geziniyorum
Katilimi mi arıyorum
Diğer taraftan
Aramadığım telefon rehperinde sitemler
Neden yazmıyor, sormuyorsunlar
Oysa kendime ulaşmayı en çok isteyenlerdendim
Daha sonra ertemelerle erteliyorum
İnsan kendi kendine erteler mi
Erteliyorum
Aşkı

Yaşamayı
Ölmeyide dahil
Uzun demdir iki şehrin arafındayım
Oturmuş kurmuşum bağdaşımı
Gelenekseleştirdiğim
Ne çiçekli bahçeler
Nede lav püskürlü ırmaklar ilişğimde
Dilim de kırılıyor yine cümleler
Kemikli dilimde
Bilim kabul etmesede edebiyat tanır
Nasıl da lal yazdığımı
Üç beş dosta iç döktüğümü
....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1642877/dostca-ic-doktugum.html>

Lacivert gece

Lacivert gece
Yıldızlar idama durmuş
Bir kaç bulut özlem tütürür
Ellerle sarılır çarflı tütün
Demlik kuyu
Ormanın gürültüsü orkestra
Çekirge gecenin şefi
Notalara mısra karışır
Saman yolu ince uzun kolları
Gözleri ay
Gözleri göneş saçanların
Sarmaşık yüreğimde uzanır
Ellerim gözlerine dokur
Mısrarım yüreğinden dolanır
Gece lacivert
Dağ keçisi kutsalığı iner suya
Su bükülmez
Yürek paslanmaz
Gülüşü güneşten doğanların
Kardelenlerni serpiştiriyorum
Umudunun gırtlığına yapış
İncitme
Hiddetlenme
Suluğunda solduğın Umudunun anı
Biraz sonra dün diyeceksin
O anın bu günün olacak
Koş bağır sevdiğine
Sınmesin sevmiyorsa yüreğine
Sevdiysen büyük seveceksin
Yüreğin tüm yürekliliğiyle
Her hali
Her koşuluyla
Son nefesin
Son ülkesine koşarak
Caymasın
Sadakatin
Caymasın yüreğin
Haremler kurdurtmasın zihnin
İnsan önce zihninde başlamalı
Zihnen arınmalı
Yürekten sevmeye

.....

....

.....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1642917/lacivert-gece.html>

Aya bak bu gece

Saat on ikiye konu
Elim kaleme
Gözlerime ay dokundu
Çık bak inanmıyorsan gökyüzüne
Nasıl da yarım
Tıpkı sen
Asılı gecede
Birazdan doğacağız yine
Yerli yerimizde kaybolup
Terkedeceğiz bir birimizi
Hayde bekleme çık bak aya
Bu gece birlikteyiz
Biziz
Düş ve gerçekliğin yabancılığında
Saat on iki
Onda sekiz kişiyiz
Saklanmaya ne hacet
Aşksız aşıkınız
Ama tanırız birbirimizi
Yaralardan
Karlardan gelişlerimiz
Ekip pulladığımız bir başka bahar şimdi
Devri daim
Aya bak bu gece...

....

...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1643674/aya-bak-bu-gece.html>

Ve Ben

Biri elma çalar
Bir başkası yer
Bir diğèrinin ise elma başına düşer
Mevzu uzar güne

Kim haklı, kim haksız
İki kardeş kapışır
Haset doğar
Gece uzar

Ha bi de şairler var yaradılışın akıl öğretmenleri
Kalemleri sihir, büyü tutar
Kimine de dua

...
Biri gece biri gündüz

Ahura olur Zerdeştê

....
....
...

Felsefê zıtladır

.....

...

Kıسادan keseyim
İyi akşamlar
Vicdanım rahat
Her şeyi ile yaşanmışlıklarım
Yine tercihim olurdu aynı
Beden
Doğâ
Coğrafya....

Ve ben
Tekil ve çoğullukla..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1643907/ve-ben.html>

Terk eyledim

Terkettim seni gönül
Çarptım kapılarını
Örttüm perdelerini
Ara sıra uğruyorum
Varlık demine
Bazen mahşersin
Bazen yalın yalnızlık
Kalabalıklarını soruyorum

Nerede

Nerede kalabalıkların

Yasların

Yıkımların

Art arda sahnelenen fregmanlar nerede

Dedim ya
Terkettim gönül

Kuruldu müzakereler

İmzalar atıldı
Gitmeleri
Kalmaları
Yasları
Ve elbet terkettiğim yalnızlıklarım var
Varlık sahasının konuğuyum

Konuğunuz gönül
Ellerim cebimde
Bir ılık dilimde
Mırıldar dudaklarım
Kuru nem çekişleri
Bıyıklarım isyanını bastırdı
Dingin su durağanlığında durgun
Berrak
Berrak yoldaşını bekliyor
Beklerken yol yürüyor ayaklarım
Üç dilimli bir senle
Kanatlandırır gönül
Kırklar ceminden duam
Giz edebidir
Sır parmaklar
Kayıp arar
Gül açar
Karanlığı tutan elleri terk eyledim

..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1644519/terk-eyledim.html>

Bildiğin gibi

Ürperdim yalnızlığına
Karanlığına uzatsam, tutsam elerinden
Yoldaş olsam yüreğine,
Yüreğin yüreğimde bu gece
Aşkı beceremem bilmem
Yoldaş olabilirim
Yüreğim bakir
Ellerim dost eli
Sevmelerim kırık
Sahi seve bilirmiyim
Sevmesemde direnirim
Direnirim yoldaşlığıma
Kan kuskullu geceleri yardım
Diz çökmem
Diz çöktürtmem
Kalbimden kalbinedir eşik
Ne altı ne üstü
Hadi topla gurbetini
Irmaklardan tanışmışlığımızın hatrına
Oturalım yüz göze
Firari hikayeler
Kaçak çay fokurduturuz
Birazda Şiir boyalarız hecelerle
Üç beş dostu anarız
Sonra sonra belki yanarız
Yanmanın külünden doğarız
Kuşkusuz bunu çok iyi beceririz
Gerisi hayat bildiğin gibi..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645068/bildigin-gibi.html>

Bir başka aşk

İnce dokunuşundamıydı gizem
Yoksa büyülü kokundan mı
Neydi beni benden alıp sana getiren
Ey yüreğimi emanet ettiğim
Ne güzelsin sen
Kaç sen var bir bilsen bu ben ile
Kimse tanımaz bilmez seni
İş derler
Para derler
Aş derler
Derler de derler
Ne kanatlarının ömrünü bilirler
Nede yüreğimde ki yerini
Sanırım ben aşkı sende öğreniyorum
Aşk anlatamamaksa seni
Seni nasıl anlata bilirim ki...

Mesela
Dokunduğun yerlerim ağrıyor
Şikayet yada serzenişimde de değilim
Sürekli göresim geliyor
Sesin yakınlaştıkça ürpertirken
Uzaklaşınca hasret bırakıyor
Bi de Platonu mert ederler
Hani Devlet kitabını
Bakuniyi de dahil et sen
Hatta "y"ükümdarın yazarı kimdiyse onuda ekle
Üstüne üstün tüm aşkları dahil et
Kimse pratik yaşamında ki öğreticiliği bilmez
İsyan ses tondaki sireni
Darbelerle düşürülen kraliçeliğini..
Ya fedailiklerine, ne demeli
Alamut hurefeliği ne anlar
Ah nasılda coşkunlaştırdın yüreğimi
Kominist manifestoluk işçiliğin
Sosyalizmin alfebesine dokunurken
Hiç biri enternasyonalistliğin olmadı
Evet olmadı
Biraz siyasetleştirdi bu şiir
Yaşamının kominalitesi çıplak
"Kral çıplak" şiarı misali
Yaşamın çıplaklığında öğreniyorum
Sonra müziğe sevdalı adamın nakaratları
"Bir daha dünyaya gelirimsem bütün tank, tüfek, silahları eritip, saz, söz cümüş yapacağım " mısralarına imza attığım
Ama konu bunlar değil
Konu sana yelkenler açmam
Oysa dağlıyım ben
Şehirlerin misafirliğinde geçen
Hem bilirsin
İnsan doğduğu koşullarla,
Yaşamlarla şekillenir
Yeni yaşamımın mimarisin sende
Birlikteliğinde ikinci yılımız
Yerimiz yurdumuz yüreğimiz
Yüreğim kadar sevmelerim
Gözü karayım ha
Hem sende dağlısın
Yüreğime bağlı
Bi de naturel

Yani doğayen....

M.SERİNKAYA

(Bal arıları vë kolanilerine atifen yazılıdır bu mısralar...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645302/bir-baska-ask.html>

Nasihat

Aşk yanmaktır
Yanmaktan korkan aşıkta duramaz
Olmaz denilen settir
Örer surlarını
Surlar ise ardını göremez
Örgüsüdür döngünün
Aşk yanmaktır
Yanarken kanmaktır
Cesaret ister
Anlayış ister
Bir birini tamamlamak ister
Yarasıda olur, dermanıda
Yeterki sevgi saf ve içten olsun
Demirde sert eritilir
Kalpta yumuşak sertleştirilir
İsterken ne istediğini bilmektir
Mıhlanıp kalanlar yorar
Kalbini gardolabını temizleyip boşaltmayan sevemez
Bir toz bıraksa
Bir ünlem soruyorsa
Kırıntısı vardır
Güven zaman zamansa çok şey alır
Olmazsa olmaz niyettir
Niyetini sornayanın
Aşkı bulmacalaşır
Beklentisi yüksek olanın kırgınlıklarında yüksek olur
Yane nasihatım
Büyük sevin
Büyük çoçukluklarla
Büyürken
Bükülmeyin
Virgülü noktası yok ruhun iyi düşünün
İçin içleştirin
Sarhoşluklada
Ayıklıklada..

M. SERİNKAYA

(Can sıkıntısıyla konu ararken konu akışıyla gözlerime içleşip duyguya verilmek ile evrimemekle anın zamanına Şiir olmaya çalışan Cümleler genişletip büyütüle bilinir Darlaştırıp kısık kısık güldürede bilinir ..🙏😉) 👍

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1645545/nasihat.html>

KIZIM

Prensesleri sevemem ki
Aldanışlık var
Kandırılmışlık
Biraz da mış mışlılık
Ha bide unutkanlıkları
Dünyanın merkezîyetçiliği
Olur ya kızım olursa asi olsun isterim
Samiyeti olur
Gül dikenli yollarda
İyi kötünün kavşaklarında ayrıcını kuşanır
Bide dibe çöken maskelerin rolü aralanır
İnsan ve insanın setleri
Elbette kuşanan kimliklere diyeceğim yok
Ama güneş, ay ile süslenmeli kızım
Kızım diyorum doğmadan doğuran yüreğim
Sevmeden sevebileceğim dilimim
Yamacıma örüyorum yuvanı
Biliyorum zamansız bu mısralarım
Zamanı zamanlıştıran kim
İşte orda tutacağım ellerinden
Dizlerin kanadığı yerden yüreğim yanacak
Ateşin toplayıcılığını gürleştireceğiz
Ama bi kızım olmalı
Birde yarınımda yarım
Nar nar yanakları
Ses tellerimde kızım
Sevemem ki prensesleri

.....

M.SERİNKAYA

(Geleceğe yürüyen yalnızlığın koynunda yar demeden, yarım olabilen düşlerle doğurduğum babalık güdüsü ve hayeller...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1647114/kizim.html>

İyi Akşamlar

Hiç bir şey yapası gelmez kimi zaman
Bu günde günlerden hiç bir şey
Ne sevmek
Nede sevimlik
Ne konuşmak
Nede susmak
Kelimelerin ipinden çekiyorum
Gere gere sözcükleri potreyerek
Uçuruma uçurtuyorum dizeleri
Dağlar nasılda solmuş
Yitik aşklar gölgelerinde
Nar ağaçları çatlamıştır şimdi
Dereler, çaylar kurak
Boğazımda öksürük
Öksürürken kelebekler ürker mi
Doğa ne kadarda gaddar ve zarif
Doğanın insanı farklıdır
"Aborjinli bir çift yürekte"
Nedense kumbarama takılıyor yazarlar
Harcıyorken yüreğim bu mısraları hoyratça
Kırık kalemin kalbinden
İyi akşamlar düşer payıma
İyi akşamlar

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1648167/iyi-aksamlar.html>

Hade sevişelim

Kiraz ağaçları ekelim
Ellerimiz tutuşsun
Yada tut ağacı
Anlayacağın
Kıtalar arası
Dudak mesafesinde
Hade sevişelim
Çıplak kalplerin sofrasında
Bölüşelim şafakları
Şiirli şiirli bakışlarımız çarşaflığında
Sonra tanışalım
Tanışmaya yetecekse ömür
Tenimizden sıyrıla sıyrıla sevişiriz
Kalbimiz vura vura
Hazlarımız tokuşur ayyaş gecelerde
Ama yaşam üzerine sevişelim
Dudaktan dudağa değil
Kalpten kalbe.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1648173/hade-seviselim.html>

Öylesine yalnızlığın

Yalnızlığın vaftizliğini üzerimde
Yoksa yalnızlığımı yalnızlaştırdım
Kırık notaları hep sevmişim
Eksik kara düzen bağlamanın
Bağlanmak derken
Bağımlığın hangi hali
Bak saptı yine konu
Çorak topraklara inmek isterim oysa
Sahraya
Halisasyonlar diyarına
Çıldırasiya katlettiğim benliğimi bilirim
Değişim bedel ister bilirim
Değişmelide insan
Yalnızlık şehrinde yarattığım çoğunluğu
Çoklu işkencekerin tanıyım
Bir senin eksikliyi
Sen dediğimin yüreğimin bilinmeyen yarımı
Özlemin grisi işte
Bi de sensizliği
Bak gömülüyorum çıplak yalnızlığa
Şimdi mısırlar la örterken
Hep sevmişim ateşi
Ateş kutsallığından açıldı gözlerim
Rengi olmasada karadır gözlerim
Başa beladır özlemlerim
Ve Utangaç yüreğimi tanırım
Tanırım da bi seni tanımadım
Bi de şenliğini
Havai fişeklerini görmek isterdim gözlerinden
Sonra gözlerinden öpmek
Sıkı kanatlarla bağdaşlamak
Yer ve gök arası işte yaşamak
Biraz yaşayıp göç etmek
Göçlerde göçer
Ama yalın yalnızlığım utangaç
Birazın üstü kırgın işte insana
Dağlar çayırlarla sohpetim
Karınca balkonunda kahve içmişliğim var
Bir kelebeğe koşturmalarım
Sırtımı dayandığım ağaçta dostluğum
Başımı koyduğum taşta beklemelerim
Öylesine
Öle'siye yalnızlık
.....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1649310/oylesine-yanlizligin.html>

Yarımsı duygular

Gönül şiire inerse mısralar konuşur
Gözler mürekkebi emdirir
Yürek gidene ağlar
Peki kime ne diyeyim şimdi
Ne kalanım
Ne gidenim mevcut
Yüreğim ise alabilince sonsuzluk
Gözlerimin ardı doygun
Bıkkın
Suskun
Sevmeye
Bakmaya tenezzül etmemeliğim
Taşkınlığım
Evet taşım yüreğimi
Tarttım da
Ne gelenler gelenim
Nede gidenler gitmişliğim
Uzattığım mısralar elinde
El olunmuşluklar
Ah yokmuş bu muşluklar
Kaçında Kaçı puştuluklar
Şiirin hangi haline uzansak
Hangi halini kucaklasam
Adı çarpar yaşamın
Adın değil mi "Hakikat"
Marifetleşiyor duygularım
Manayı bilmediğimden değil
Manasız izlerin tanıyım
Bundan el uzatıyorum
Her diz kanayana
Yüreğini yaralayana
Evet merhametliyim
Zihnimin ardı her odaya
Her çarpan pencerenin kuşunu avuçlarım
Kuşları hep sevmişim
Elim yoldaş eli
Kırgın dallarda tutuşlarım
Bu şiiri yarım bırakıyorum
Yarımsı yarınlara...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650118/yarimsi-duygular.html>

Mendilli Őir

Anda anlaŐıyor zaman
Yelkovanın y¼rek kapısında
Pencereni a:
Seyreyle kahiti
Dolsun
DoluŐsun yaşam
D¼k¼nt¼s¼z sonbahar mı olunur
KıŐlar etin olur
Bırak budansın dalların
Yada kıŐtan kırılısın dalların
Baharı yaşamak
Kış kapısından geçmektir
Yazın tadı değil mi eyl¼ller
OlgunlaŐır narlar
Narinciyeler

...

Dinlen hele
Acele etme
İki soluklan
İçten içe
A kollarını
Sarıl r¼zgarlara
Kar'ın soğuğunu da
Yazın sıcağını da
Sindir sinene
Sararsın lalerin
Yeşeren g¼llerene de dokun
arpıntısıdır mevsimlerin kalbi
Kalbin evrenin ıŐıltısı
Hisset
Hisset her zerreyi
Bir ben var
Bir derya
Bir sen
Bir sen
SarmŐıklar sokağında yaşamak
Dolanmak
D¼Őmek, kalkmak
Koşmak
Bağırmak
Yada susmak
arpıntısıdır mevsimlerin
Mevsimlerle kal
Daralma
Yağıyorsa yağasın yağmurların
Vaktidir her d¼ng¼n¼n vakitleri
Vakitlerinle tatlan
Tatlar değil mi
Acı
Tatlı
İkilemin birliktelliği
Her Şey ile her Şey
Şimdi kalk ve mendil eyle Şiirimi
Y¼reĐinden g¼zlerinden sil...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1650798/mendilli-siir.html>

Kaçıncı Doğum

Özlemleri anladım
Acıları tanıdım

...

Aşkın bin bir bahçesini gördüm
Sonra
Sonrası, öncesi ile ayrılan millatlar
Pankartlarla açtım
Bileklerimin şakırdayan zincirlerini taşıdım
Üç yıl bir oda da avuçlu gök yüzü uçurttum
Kelebekler konaklattım
Kuşların açlık grevine yoldaşlıkta bulundum
Uğur böcekleri ile sohpet ettim
Bal arısına şiir okudum
Serçeye kulak kabarttım
Düşler kurdum
Düşlerle yollara koyuldum
Dünyayı gezdim kitaplar arası seyattamelerle
İnsanlığın doğumuna daldım
Yıkılan imparatorluklarda gezindim
Dinler arası savaşları yaşadım
Çok dinden tek dine indirgenen zamanlar
Öncesi ve sonrasına sıkışan inançlar
Yada kökten reddiyette varanlar..
Habilisin, spiens evrimini filimledim..
Yaşamın sayısal zihnini yoğururken
Yaşımın filozoflarına kahfe ısmarladım
Miladım eski ve yeni
Genç ruhumun ankası
İyi tanır
Çağlarla çağladım
Her doğumun ölümü ruhum
Her ölümünde doğumu

....

Beşiğiydi yüreğim
Ninilerin ağıtlarına varana
Evrenin insanda yaratıldığı
İnsanın evrende kayb olduğu gizemleri kovaladım
Başka gezegenin insanıyım
Bildiklerim ve bilemediklerimin iki kıyası
Kum taneleri sayılırmı
Yada yıldızlar
Cehaletime verin
Bilmek yasak
Öğrenmek günah
Sevmek dolandırıcılık
Dürüstlük tutsak
Miladım eski saf yaprakların dallarında
Sınıfların başlangıcı
Dünyanın soğuması
Şimdiyse yüreğim soğuyor
Buzullarla yeni çağlara yürüyorum
Taşıdığım ten kıyafetimle
Binbir dilim
Bîn bir soykırımını insanlığı
Krallar
Padişahlar
Tanrılar
İktidarlar

....

.....

Hangimiz hangisinden nasipli değil
Gece uzun
Yol yolculuğunda
Şafağı bekliyorum ilk otobüsü
Tenimi bırakacağım
"Üstü kalsın" şairlere
Dudaklarımı toprak nemlendirsın
Kızıl kanatlı ankaya rengimi dokuyacak
Aşk kendinden olacak
YİNE de DOĞACAĞIM!!!

M.SERİNKAYA

(ANILAR ARASI KÖPRÜLER, GEÇİTLER ŞİİRE TAŞIMA...)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1651116/kacinci-dogum.html>

Şiir Yoldaşlığı

Evsizliğin gecesinde yürüdüğüm gece
Uykusundaydı vadi
Sesizliğin ıssızlığında gece
Dolunay yoldaştı
Dağların
Ormanların
Resmini gözlerimde çektiriyordu
Siyah beyaz gece
Cırcır böcekleri bir şenlikte
Yol kenarlarında mezarlıklar
Kaçı sahibi olduğu sanırdı
Sahiplenmişliği
Düşleri
Gülüşleri
Her şey değişirken eylüllü
Kırlangıçlar dalışıyla
Bir Yoldaşlık kalıyor
Yolun ince sızılı yalnızlığında
Çıplak gün ağırdıyor
Sancısında derin
Sırtım da kala kala sarhoş gece
Uyuyup
Uyanan yoldaş
Gece uzun
Ömrümüz kısa
Son satırımız belki
Belki son yurdumuz gecede
Son şafağımız yada
Yine de gecesiyile güzel gündüz
Yoluyla yoldaşlık
Biz Şiir Yoldaşlarına
...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1652455/siir-yoldasligi.html>

Bekliyorum

Bekliyorum mesajını
Yada sesimi duymanı yüreğinin
Hade mesajımı görmedin
Gönlünde mi duymuyor sesimi
Mesafesizlik riftımlarından seslenme mi
Evet bekliyorum
Haberini
Haberin varmı
Beklettiğini
Olsun
Olsun canın sağolsun
Erteleyelim bu günü de
Bir kayıp gün diye
Ömürden tüketilen
Bir dahası olmayan bir gün deriz
Ve idam edilmiş bir an
Ve anlar
Anlayışlığın anlamlıkları yüklü gecesini
Geceyi aydınlatmanı bekliyorum
...

M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1653907/bekliyorum.html>

Firari

Firari düşler düşlüyorum
Yuvarlak masanın ekseninde benliklerimle
Kaç ben var
Kaçının yüzünü düşürdüm
Kaçını topladım
Kaçını kovdum
..
Epey zaman oldu
Bütünlüğümü bulmam
Kayıp yanlarımda yok değil
Arayışındayım keşfetmeye
Uzun yolumun ortasına bir adım var
Dantenin düştüğü šiire
Uzattıyorum elimi kaleme
Kaç asrın yaşanmışlığına
Kaçı kaçırıldı
Kaçı parmaklar ardında küflü tutuldu
Yeşerip gürleşen ömürlerin
Kaçında benliklerimden zerreler kopartıldı
Firari düşler kuruyorum
Munzurdan yıkatılmış
Gözelerinden yıkanmış arınmışlığım
Bingöl dağlarının ad değiştiği
Adalırın yüzü hürmetine
Kaçak düşler düşlürüyorum
Perinin derin serüvenlerine
Asılı Çaydanlık karası firarilikler
Demlimi demli çaylar
Bir kaç dost
Dilimli dilimde anlatamadığım gülüşmeler
...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654203/firari.html>

Sokak başı

Sakok lamları secde eder karanlığa
Yine gece ıssız
Karanlığı severim
Acıyı sevdiğim gibi
Issızlığım yalnızlık değil
Dinlendirilmişliğim
Şarap misali dinledikçe insanda güzelleşir
Bal gibi
Sokaklar gibi

...

Kaldırımlarda tepinmeleri gece yaşamaz
Kaldırıma sıkışan ağaç kaç yıllık mahkum
Boynu büküktür çiçeğin betonların önünde
Patisinin yetisi kayıp kedinin
Dedimya yaralıları severim
Yaralarımın olduğumdan beri
Meydanlara koştum
Soklar dolandım
İnfazlar yaktım
Kuşlar nasılda susamıştır şimdi
Kanatlarla konan surlarla zincirli
Rezidanslar gardiyanlığında insanlığın
İnsan insanın kirasında
Tanrılar unutuldu
Yada insanlar tanrıları
Sahi kim kimi doğurdu
Bu soruların sahibi değilim hayır
Paranın secdesinde şimdi ibadetler
Öncesini de bilirim, bilirimde
Maraş nasıl unuturum
Gidenlerin kalanlara bıraktığı şiir
Kalanların gidenlere yazacağı şiir
İşte başa sardım
Dinlendiriyorum ıssızlığı
Sokak lambaları örttü yıldızları
Karanlık çöktü
Duygular köreldi şehirlerin
Her köşe başında devrilen gençlik
Devrilen doğa
İşlenen cinayetler
Tezgah tezgah satılık yarınlar
Yarınlar idamda
Ve idam ediliyoruz
Her an biraz daha
Sokak başında karanlık secdeler

....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1654502/sokak-basi.html>

Düş yolu

Uzamiştı yol
Otobüsteki silüetime daldım bir an
Ve kurduğum düşte sen vardın
Sol yanımdan saçların örtülmüştü
Örtülmüştü yüreğime belki
Kalbimi mi dinliyordun
Saçlarına dokunan elierimde mi yüreğime iniyordun
Kim bilir belki
Uzasın iştemiştim gece
Zamanın durmasını beklerken
Yol yolculuğunda
Düş yolu
Belki gülüşün kalır...

M. SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1663063/dus-yolu.html>

Reddiyet

Şiiri vurdular gece yarısı
Ülkem gibi yaralı şiir
Sevgilim
Hiç bir şey eskisi gibi değil
İnan
İnan adalet çoktan asıldı
Tezgahta karşılaşmışım adaletle
Ellerinde bilezikleriyle
Sonra eşitlik diyordu arkadan bir ses
Çokça duyduğum
Dönüp baktığım
Meğer tezgahta iki kilogrammış bahis
Ne çok şey çürümüş ulu orta
Ah be
Ah be
Nasıl da lime lime bir çok şey
Sırf gözlerim ve yüreğim de mi böyle
Ama hayır
Tek gözlede
Çift gözlede
Üçüncü gözümde de görebiliyorum
Peki ya sen
Evet sen
Bu mısralarla çarpan gözlerinle görmedin mi
Nasıl da katledildiğini insanlığının
Utandırılmadanda pazarlandığını
Sakın ha demiyeyin
"Sana bana ne oluyor"
Perdeler ardında çıplaklığımız
..
Bilenbilsin
Duyan duysun
Derindir sevdamız
...
Ne et ne kemik
Nede para
Bu denklemin
Bozuk kumbaraları
İnsanlık çürük izalasyonda
Nereye atsan ellerinden dökülüyor döküntüler
Uzatmıyım
Razı değilim payıma
Hakkımın hakikatiyle reddiyetle...!!!

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1663705/reddiyet.html>

Ekim

Yorgunluklar taşıdığı omzunda sızar
Sızar acıların gün kıyısıyla
Biraz kırgın
Biraz direngeç
Çokça sevgi taşır
Taşır şiir bayrağını
İçinde akan lirik baskınlıklara
Kim bilir belki devriyeler basar
Sirenler adını anoslar
Yine adın listelenir
Faili meçhul mezarlıklarında
İsimsiz ölümler
Kimsesiz ve kimliksiz...
Belkide sevgiden aranıyorsun
Yada sonu olmayan yastan
Ama ne bir ağıt
Nede bilen
Kefensiz ölümler yüreğinde
Yüreğin çağlarken zamanda
Zamansız duaların sağır
Kısıtılmış radyolarda ses
Televizyonlarda ortak yaşam
Çürütülüyor her an biraz daha kuyu
Daha tutsak
Zincirleri yüreklere hapsedtiler
Bilekler şakırdarken
Düşünceler voltasıyla
Adına müebbetler yazılı
Ama sen hala uyuyormusun
Gün anı kovalarken
An ise zamanı
Ekimde aşk ekilirken
Renklerin baharı başlamışken
Hakikat kapını açmayı bekler
Delinin şiirinde kendini ararken
Aklın akili kovalarken
Günaydın,
Yada iyi uykularımı demeliyim
Biraz kırgın
Biraz sevgi
Çokça direngeç
...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1666582/ekim.html>

Geceniz güzel olsun

Ay yine yarım
Geceyi aydınlatacak kadar parlak
Çıplak yıldızları dolduruyor göğsüme
Külleri savrulurken zamanın
Patikalar kıvrımlı
Dağlar heybetli yine
Yapraklar dökülmedi daha
İlk karı ardımızda bıraktık
Kasım yaralı bir mevsim
Umutla yeşeren insan
Alevin yürekleri ısıttığı dinamizim
Konsada soğuklar parmak uçlarına
Yarım ay saydamlığı
Zitlikler tahtası
Hiçlikler makamlarında iskankarlar
Tellat Tellat ölümünü yıkıyanlar
Yaşarken ölümü gül sananlar
Sahi kaç defa öldünüz
Kaç defa güldünüz
Yada neden sevgiler ölçülür
Kaç kiloluk aşklarınız
Kilogramlımı kalbiniz
Evet garipsiyorum
Konulacak hacimlerin
Sınırlandırılan boyutlarını
Ama ay yarım saydam
Göğsüme yıldız doldurmuşum
Şiire mürekkep
Geceniz güzel dolsun...

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1669091/geceniz-guzel-olsun.html>

Her şey içinde

Çekiçle dövdüm yüreğimi
Prangalı şakırtılar altında
Dolu dolu yudumladım ayı
Sabahın ilk ışınlarını solarken
Yalnızlığı ilk kurban eyledim
Sonra tanrıları bir avluda astım
Parmaklarımın dokunduğu yaprakların labirentine düştüm
Dostluklar
Arkadaşlıklar
Ve nice masalar
Hikayeler
Oyunlar ve oyunculuklar
...
Kendini bul ve bil gezginleriyle
Uzun muhabbetler
Sert iç savaşlar geçirdim
Yaralarımı sardım
Dövmeledim zihnimde
Ve sonra kendi ölümü kaldırdım
Artık ben yoktum
Gece ve gündüz denklemini orantısıydı
Uzun felsefenin boşluk terazisi
Yeniden doğumun ankası
Mitler
Ve kalemlerin düşleri ve gülüşleri
Birde
Tanrının dili
Kalem tahtlılarını sili verdi yüreğim
Dans ve ahengîn yaşamıyla
Çomuru yoğurdum
Kendimi içinden çıkartarak
Her şeyde zerleşerk
Dünde vardım bu günde yarında var olacağım
İsmim cismim yok olsada
Pekte önemsiz farkındalıklar
Demiri dövdüm yüreğimden
Ezgilerin sesi ile
Suyun nefesiyle
Topraktan filizlendim
Rüzgarla süzıldüm
Sesim kulaklarından yüreğine düştüğünden
Çoktan devri daimin ezel - ebedinde..
.....

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1670781/her-sey-icinde.html>

GülüŖün

Gözlerinde bulmak ve gezmek kendini
DüŖerken de
Toplarken de
Bir kesik yürek
Bir kesik gülüŖün
Özlerken de
Beklerken de
Hamağı indi Ŗimdi yüreğimin
Gel keyfim gel
Nasıl da dolanırsın
Nasıl da sallanır
Mesaja dönmem gerek
.... 😉

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1672586/gulusun.html>

Uykulu uykusuzluk

Gün uyanır kollarımda
Sensizlik çöker ay ışığında
Biraz buruk
Biraz kırgın
Çokça sessiz orkestralarla
Seni çalar ayrılıklar
Senle dolarken nameler
Sessiz çekilir köşe başları
Vurulur aniden yüreğim kefensiz
Anoslu zabıtlarda failliğin
Kaç asrın ölümü aşk
Kaç kaçakçılık intiharı
Kaç destan şiiri
Kaç hikayle doldurulmuş gece
Gece çöküyor karanlığa
Dilimde kekeme cümler
Düşlerimde mitler
Fırça darbelerinde yokluğun
Yokluğun hangi cehennem kazanı
Isıtılıp ikramı
Bahar hep geç gelir memletime
Oyyy yüreğim
Memleketim
Kaç kıyım
Kaç ferman yaşadın sen
Yıkılmadın yıkılmazsında bilirim
Yakılmalırınıda iyi tanırım
Sızısı kalır gecenin
İzi
Tutsaklıkla işte esirim
Tutulduğum zamana
Genç ölümler ağaç kovuklarında
Kırılgan gülüşlü kadınlar dal yapraklarında
Sarılı insanlık mezar taşlarında
Ruhuna fatihali yeminlilerle
Kaç ruh kaldı ardı sıra
Kaç ruh yaralı kan kaybında
Ölmeden ölen kaç can
Yaşarken ölüm kollarında
Gün uyanırken kollarımda
Sensizlik çöküyor ay ışığında
Bir o kadar yakın
Bir o kadar uzak
Günaydınlarla..

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1676620/uykulu-uykusuzluk.html>

Kar Sarıyormu Bedenimi 🤔

Kar sarıyor bedenimi
Tatlı ve ılık üşüme parmaklarımda
Kayıp hafızamı arıyorum bir an
Bir an yüreğimin ankasında ki suskunluk
Sonra bulut örtmüş güneşi
Karanlıkla ne ara böyle dost olduk
Karla yoldaş
Yalnızlıkla ahpaplık
Zaman kendini astı
Ölüm evrim teorsinde kaldı
Diyalektik diz çöktü
Sonsuzluk: başa, sona saran filme dönüştü
Sorular cevapları
Cevaplar soruların kollarında kaldı
Mürekkkep kustu kalemi
Kırıldı silgi
Kağdın anlam arayışı koyuldu yola
Kar sarıyor bedenimi
Dağlar ıssızlığa gömüldü
Ardımda izler sürükleniyor
Geçmiş diyor
Geçmişte kalan
Önümde beyaz kağıdı adımlıyorum
Tam bastığım an dan ötesi, öncesi değilim
Kısdan susuyorum
Sukunluğun renklerinde tonları arıyorum
Çoğuldur düşlerim
Kanla damlarken gülüşlerim
Acıyı dürümlüyorum
Kar sarıyor bedenimi
Gülüşümde kristal bir donuklukla irkiliyorum
2025 sonbarıda bitti!
🙂

M.SERİNKAYA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1682907/kar-sariyoriyormu-bedenimi-129300.html>